

Andreas Tscherning

**Eledigion In Onomasteria Magnigici Academiae Varniacae Rectoris Viri ... Dn.
Henrici Rahnii, I. U. D. ...**

[S.l.], 1643

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757655106>

Druck Freier Zugang

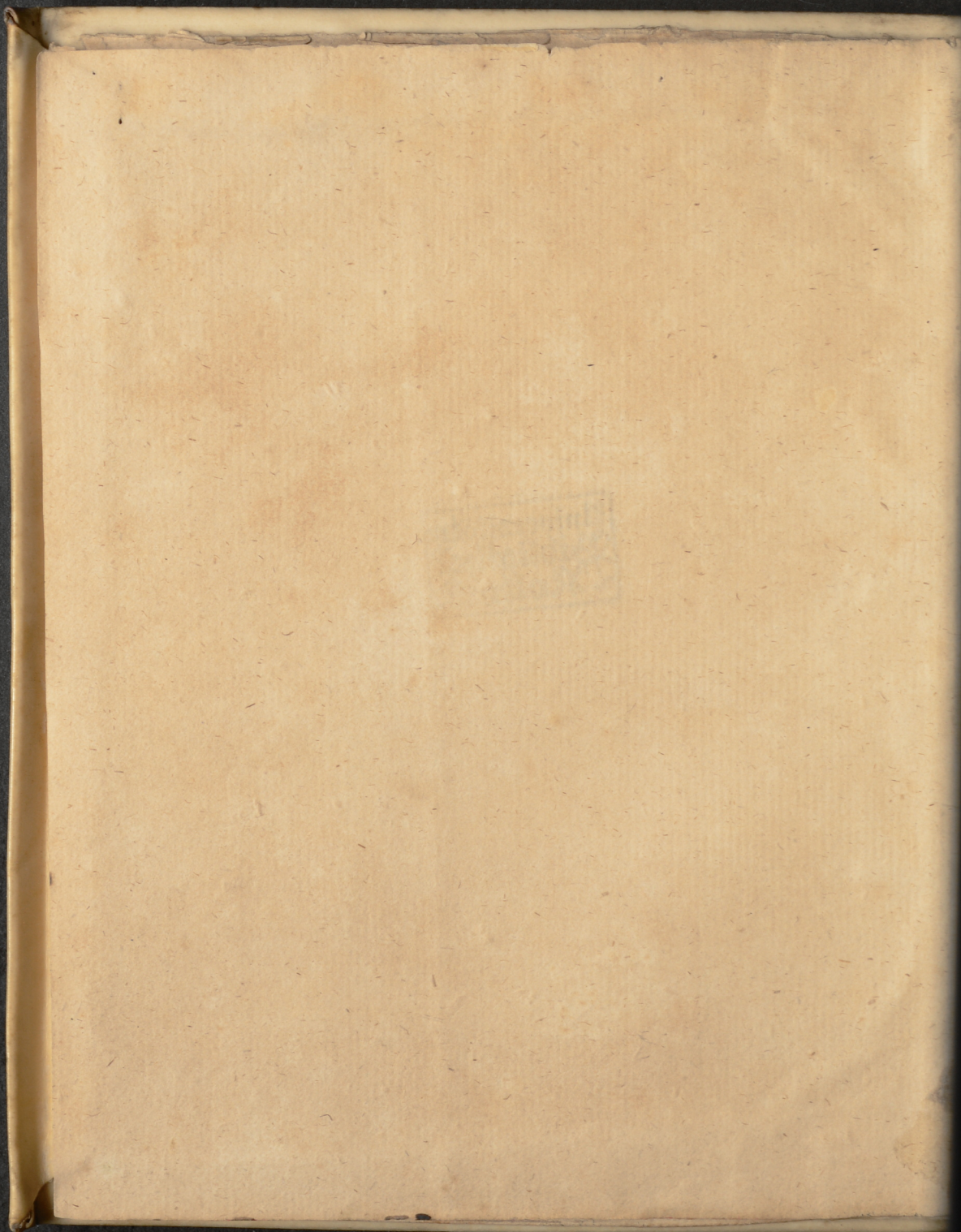

Ja - 1143 1-58.

216.72

Universitäts-
Bibliothek
Rostock

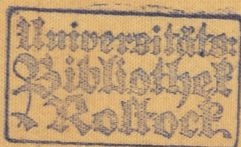
42.18

20

S

Ut quo
Vah
Hinc to
Arm
Est plen
Qui
Ipse (fa
Et m
Noneq
At n
Nascen
Inger
Est mih
Paup
Hac etia
Musa
Non m
Quo

Universitäts
Bibliothek
Rostock

http://purl.uni-rostock.de/rostdok/ppn757655106/phys_0005

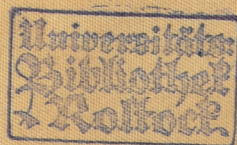
DFG

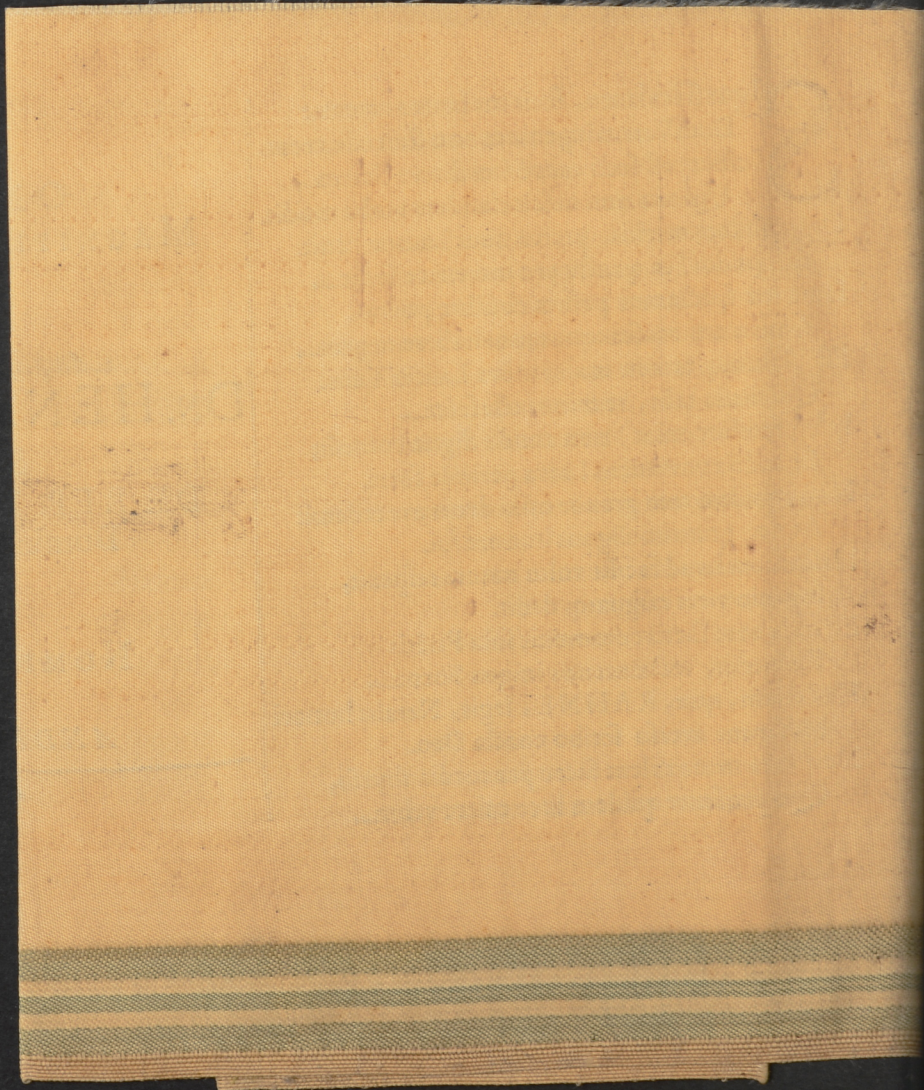
Si qua fides lauro, fecit me laurea vatem:
Dum Vatem ingenium non finit esse, creor.
Scilicet est secl'i cacoëthes dicere Vatem,
Qui tria non nescit claudere verba modis.
Ut quondam meritis, pretio nunc Laurea vanit.
Vah pudor! in quaestu pro meretrice sedet.
Hinc tot spectamus passim ebullire poëtas,
Armeniam muscas quotquot habere negem.
Est plerumq; tamen malus index Laurea Vatis.
Qui titulo talis, re minus esse solet.
Ipse (fatebor enim) non condo digna coronis;
Et mihi conveniens Larva perinde foret.
Non equidem tam grande mihi decus ære redemi:
At nec gratuito dignus honore fui.
Nascentem haud facilis vultu natura respexit,
Ingenio vires exiguasq; dedit.
Est mihi cum sacris communis sola Poëtis
Pauperies, rectæ mentis iniqua Soror.
Hæc etiam, quæ, RAHNE, legis, Natalis honori
Musarum averso scribo coacta Deo.
Non mea mota calent sacro præcordia thyrso,
Quo præsentē quidem luce calere velim.

2

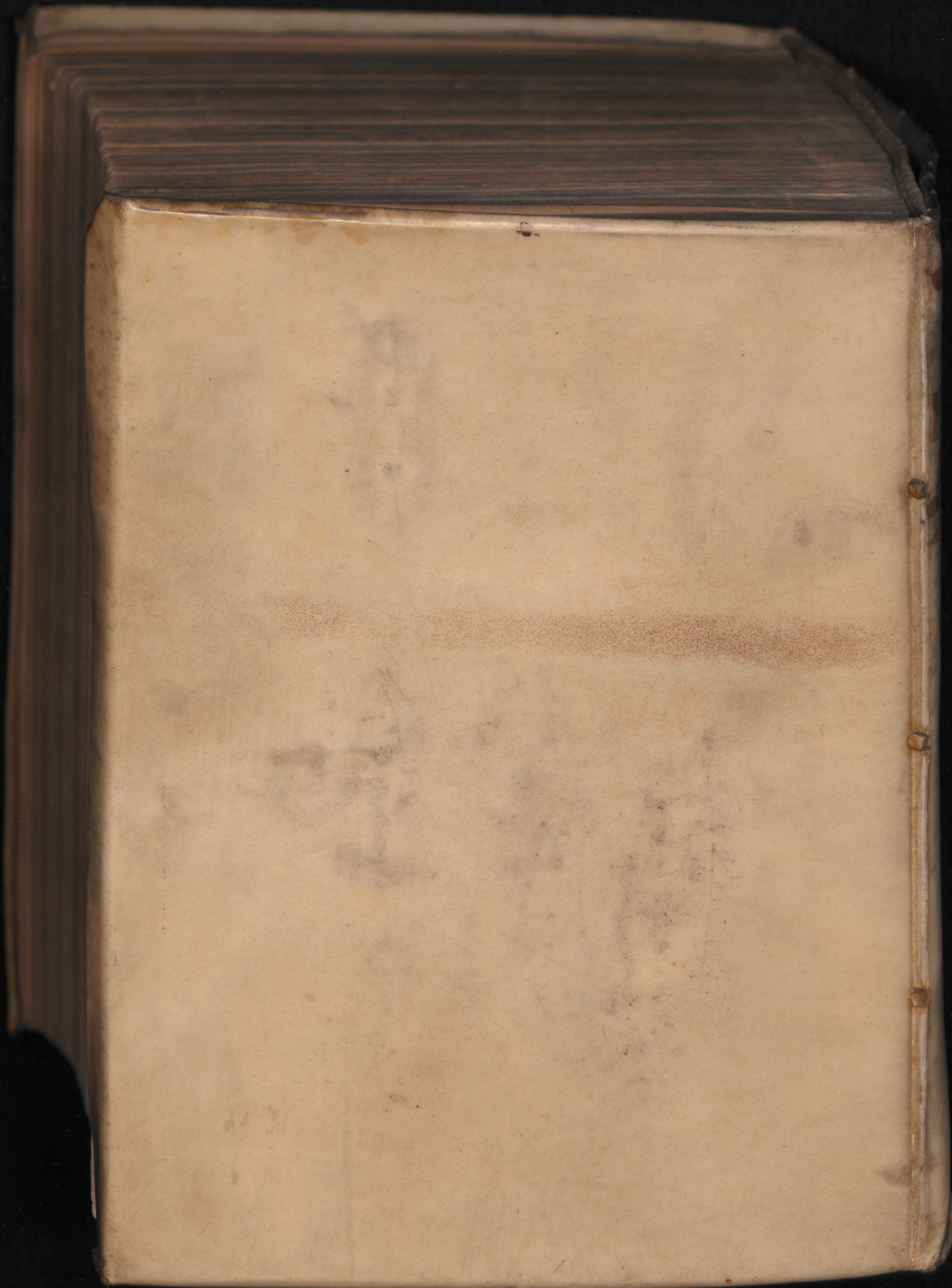
ELEGIDION
In
ONOMASTERIA
MAGNIFICI ACADEMIÆ VARNIACÆ
RECTORIS
VIRI
Ampliss. Consultiss. & Excellentissimi
DN. HENRICI RAHNII, J.U.D.
& Profess. ordinarii,
DE REP. LIT. BENE MERENTIS
Domini & Patroni sui æternum su-
spiciendi,
conscripsum
NOMINE COMMENSALIIUM
ab
ANDREA TSCHERNINGIO.
ANNO M. DC. XLIII.

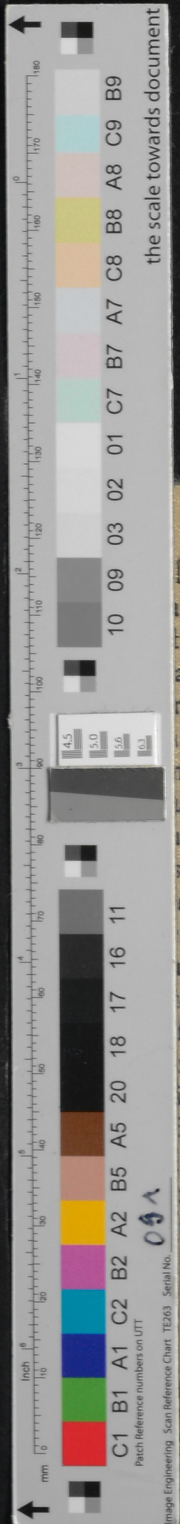
Da veniam, quod quisque in te miratur, & optat,
Temporis articulo commodiore canam.
Virtutes pingam ductas meliore metallo:
Ingenij flumen laude per alstra veham.
Antiquam memorabo fidem, venerabor amorem,
Cordaq; Sithoniâ candidiora nive.
Hac mihi sit licitum tibi dicere mystica luce,
Ritus ut à prisco traditus extat avo.
Tolle libros hodiæ coëptos abrumpe labores,
Quos tibi RECTORIS non leve gignit onus.
Pelle procul, si forsitan habes, e pectore curas:
Indue pacificis ora serena notis.
Nec scrutare avidus quâ se Germania clade,
Implicet, aut patrii quæ sit imago soli.
Omnia trade Notis, & quicquid amaricat, arce,
Fata dabunt tantis finem aliquando malis.
Dimidiata dies notq; inter pocula currat:
Nec vacuum prædens flore relinque caput.
INDUPERATOREM benè, deinde bibemus AMICAM
Quæ viduum gestit mox reparare torum.
Sic faciamus, & hic multos genialis in annos
Candidior redeat candidiorq; dies!

lauro, fecit me laurea vatem:
item ingenium non finit esse, creor.
t fecli cacoëthes dicere Vatem,
a non nescit claudere verba modis.
ritis, pretio nunc Laurea vanit.
quæstu pro meretrice sedet.
nus passim ebullire poëtas,
uscas quotquot habere negem.
en malus index Laurea Vatis.
s, re minus esse solet.
m) non condo digna coronis;
niens Larva perinde foret.
n grande mihi decus ære redemi:
o dignus honore fui.
facilis vultu natura respexit,
xiguasq; dedit.
is communis sola Poëtis
ta mentis iniqua Soror.
RAHNE, legis, Natalis honori
so scribo coacta Deo.
alent sacro præcordia thyrsos,
quidem luce calere velim.

ELEGIDION
In
ONOMASTERIA
MAGNIFICI ACADEMIÆ VARNIACÆ
RECTORIS
VIRI
Ampliss. Consultiss. & Excellentissimi
DN. HENRICI RAHNII, J.U.D.
& Profess. ordinarii,
DE REP. LIT. BENE MERENTIS
Domini & Patroni sui æternum su-
spiciendi,
conscripsum
NOMINE COMMENSALIIUM
ab
ANDREA TSCHERNINGIO.
ANNO M. DC. XLIII.

Da veniam, quod quisque in te miratur, & optat,
Temporis articulo commodiore canam.
Virtutes pingam ductas meliore metallo:
Ingenij flumen laude per astra veham.
Antiquam memorabo fidem, venerabor amorem,
Corda; Sithoniâ candidiora nive.
Hac mihi sit licitum tibi dicere mystica luce,
Ritus ut à prisco traditus extat avo.
Tolle libros hodiæ, coeptos abrumpe labores,
Quos tibi RECTORIS non leve gignit onus.
Pelle procul, si forsitan habes, e pectore curas:
Indue pacificis ora serena notis.
Nec scrutare avidus quâ se Germania clade,
Implicet, aut patrii quæ sit imago soli.
Omnia trade Notis, & quicquid amaricat, arce,
Fata dabunt tantis finem aliquando malis.
Dimidiata dies noxq; inter pocula currat:
Nec vacuum prudens flore relinque caput.
INDUPERATOREM benè, deinde bibemus AMICAM
Quæ viduum gestit mox reparare torum.
Sic faciamus, & hic multos genialis in annos
Candidior redeat candidiorq; dies!